

РЕШЕНИЕ

№ 4175

гр. София, 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

**ЧЛЕНОВЕ: Силвия Житарска
Адриан Янев**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2661** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Е. М. Т., чрез процесуалния му представител адв. П. П. срещу Решение от 03.12.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав, по НАХД № 9872/2020 г., с което е потвърден Електронен фиш серия К № 1667355 от 14.07.2017 г., издаден му от Столичната дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за налагането на административно наказание "глоба" в размер на 100 лв. за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Касаторът оспорва решението като неправилно, постановено в нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН. Сочи, че въззивна инстанция неправилно е приела, че абсолютната погасителна давност за преследване на административни нарушения е четири години и половина, съобразно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НК). В тази връзка излага доводи, че съобразно чл. 80, ал. 1, т.5 от НК погасителната давност за нарушението, вменено на Т. е в размер на три години и този срок е изтекъл на 14.07.2020г., преди изтичане на срока за обжалване на електронния

фиш. Заявява искане да се отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да се отмени Електронен фиш серия К № 1667355 от 14.07.2017 г.

Отвeтникът Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Отдел "Пътна полиция"- СДВР оспорва основателността на подадената касационна жалба. Подробни съображения излага в представения по делото писмен отговор от 22.03.2021г. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба. Счита, че във въззивното производство са допуснати нарушения на процесуалния закон. В тази връзка излага, че в мотивната част на съдебното решение е допуснато противоречие относно посочването на превозното средство, с което е извършено нарушението.

Административен съд София - град, X. касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Административен съд - София-град, X. – ти касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

К. контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Софийският районен съд е приел от фактическа страна, че на 14.07.2017г., в 14.20 часа, в [населено място], [улица], посока от бул. "Генерал Н. Ж." към [улица], до блок №32, при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, Е. Т. управлявайки лек автомобил „Нисан Примера“ с рег. [рег.номер на МПС] е извършил нарушение за скорост от 71 км/ч, при разрешена скорост от 50 км/ч. Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство TFR1-M №653. Установено е превишаване на разрешената скорост с 21 км/ч. За констатираното нарушение е издаден процесният Електронен фиш.

От правна страна въззивният съд е приел, че при издаване на ЕФ са спазени изискванията за компетентност и процесуалните правила. Нарушението е извършено от обективна и субективна страна, поради което и правилно е ангажирана отговорността на Т. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Посочил е, че не е изтекла погасителната давност за търсене на административнонаказателна отговорност

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон и при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина.

Правилен е изводът на първостепенния съд, че касаторът Е. Т. е извършил нарушение чл.21 ЗДвП. В ал.1 на чл.21 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават установената стойност в km/h. Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от тази, установена в ал.1: за населено място, извън населено място, автомагистрала и скоростен път, това се сигнализира с пътен знак (чл.21, ал.2 ЗДвП). За неизпълнение на забраната за превишаване на определената в закона или с пътен знак скорост в населено място, чл.182, ал.1, т.3 предвижда административно наказание „глоба“, която за превишение от 21 до 30 km/h е в размер на 100 (сто) лева.

Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП, настоящият касационен състав приема, че са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и настоящия съдебен състав ги споделя. В посочената разпоредба е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че лекият автомобил на касатора е засечен да преминава покрай камера със скорост 71 км./ч. при ограничение на скоростта в населено място от 50 км./ч, описано е какво е превишението, както и е отчетена допустимата грешка от +/- 3 км./ч. В съставеният електронен фиш, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение.

Неоснователни са доводите, изложени в жалбата пред СРС, респ. повторени в касационната жалба, че е изтекла абсолютната погасителна давност.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастието, приготвянето и опита се прилагат нормите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Тъй като в ЗАНН липсват изрично

норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, съгласно който наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на три години.

Текстът на чл. 81, ал. 2 от НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След извършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. В настоящия случай датата на нарушението е 14.07.2017г., от който момент започва да тече давностния срок. Първото действие по прекъсване на давността е издаването на атакувания ЕФ, като видно от приложената справка от регистъра на СДВР-ОПП, издаването на ЕФ серия К № 1667355 е от дата 18.07.2017г. и поражда началото на нова давност.

Давността спира по чл. 81, ал. 1 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН, когато преследването зависи от разрешаване на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт. В този смисъл докато тече разглеждането на спора относно законосъобразността на ЕФ давност не тече. Жалбата срещу електронния фиш е подадена на 16.07.2020 г., поради което от тази датата е спряла да тече давността. В този смисъл са неоснователни доводите на касатора за изтичане на давностния срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

На основание чл. 81, ал. 3 от НК независимо от спирането и прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора тригодишния срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. Следователно, срокът на така определената давност е четири години и половина. Абсолютната давност за преследване е приложима само, когато не е изтекла обикновената давност, а последната не е изтекла поради спирането ѝ. Предвид датата на извършване на административното нарушение - 14.07.2017г., срокът, след изтичането, на който е изтекла абсолютната давност в случая е 14.01.2022 г., следователно към настоящия момент не са налице основанията за погасяване на административно наказателната отговорност на Е. Т. за процесното административно нарушение.

Неоснователни са доводите, че в съдебното производство е допуснато процесуално нарушение, изразяващо се е в противоречие относно посочването на превозното средство, с което е извършено нарушението. Действително в обжалваното решение на СРС от фактическа страна е прието, че в ЕФ е посочен лек автомобил „Нисан Примера“ с рег. [рег.номер на МПС] , а от правна страна е посочено, че административното нарушение е извършено с лек автомобил „М. Ц“ с рег. [рег.номер на МПС] . Цитираното противоречие е незначително. Касае се за техническа грешка при изписване на номера на лекия автомобил, която не е основание за отмяна на оспореното решение.

Санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП предвижда глоба във фиксиран размер от 100 лв. за водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, от 21 до 30 км/ч., поради което не следва да се обсъжда въпроса за редуциране на нейния размер.

При правилно установена фактическа обстановка съда е обосновал и

законосъобразни правни изводи.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебно решение е правилно, не са налице основания за отмяна по чл. 348 от НПК и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юриконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева-чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, X. Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.12.2020 г. по НАХД № 9872/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав,

ОСЪЖДА Е. М. Т., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 (осемдесет) лева за юриконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.